

به نام خدا - جَمَالُ الْمَرْءِ فَصَاحَةٌ لِسَانِهِ: زیبایی انسان شیوایی گفتار اوست.

جمال: مبتدا - المرء: مضاف إليه - فصاحة (ضبط حرکات): خبر مفرد - لسان: مضاف إليه - ه: مضاف إليه

صِنَاعَةُ (ضبط حرکات) التَّلْمِيعِ فِي الْأَدَبِ الْفَارِسِيِّ - صنعت تلمیع در ادبیات پارسی

التَّلْمِيعِ: مضاف إليه - فِي الْأَدَبِ: جارّ و مجرور - الْفَارِسِيِّ (ضبط حرکات): صفت (نعت)

إِنَّ اللَّغَةَ الْعَرَبِيَّةَ لُغَةٌ الْقُرْآنِ وَ الْأَحَادِيثِ وَ الْأَدْعِيَّةِ فَقَدْ اسْتَفَادَ مِنْهَا الشُّعْرَاءُ الْإِيرَانِيِّونَ زبان عربی زبان قرآن، احادیث و

دعاهاست و شاعران ایرانی از آن استفاده کرده اند إِنَّ: حرف مشبّه بالفعل (برای تأکید روی کلّ جمله - ترجمه اش اجباری

نیست - ولی اگر ترجمه شود باید اول جمله بیاید) " عربی دوازدهم درس اول " - اللَّغَةُ: اسم إنّ - الْعَرَبِيَّةَ: صفت - لُغَةٌ: خبر إنّ

- الْقُرْآنِ: مضاف إليه - الْأَحَادِيثِ: معطوف - الْأَدْعِيَّةِ: معطوف (مفرده الدعاء) - قَدْ + ماضی: حرف تحقیق (ماضی نقلی می سازه

- قطعاً بودن وقوع فعل را می رساند) - اسْتَفَادَ: فعل - مِنْهَا: جارّ و مجرور - الشُّعْرَاءُ: فاعل " اسم ظاهر " الْإِيرَانِيِّونَ: صفت

اسْتَفَادَ: فعل ماضٍ - لِلْغَائِبِ - ثلاثي مزيد بزيادة ثلاثة حروف من باب استفعال (اسْتَفَادَ يَسْتَفِيدُ اسْتِفَادَةً) - متعدّد - معلوم

الشُّعْرَاءِ: اسم - جمع تكسير (مفرده الشَّاعِرُ: مذكّر - مشتق و اسم فاعل) - معرّف بآل

وَ أَنْشَدَ بَعْضُهُمْ أٰبِيَاتًا مَمْرُوجَةً بِالْعَرَبِيَّةِ وَ الْفَارِسِيَّةِ وَ سَمَّوْهَا بِالْمَلْمَعِ؛ لِكَثْرَةِ مِنَ الشُّعْرَاءِ الْإِيرَانِيِّينَ مَلْمَعَاتٌ، مِنْهُمْ حَافِظُ

الشُّيرَازِيِّ وَ سَعْدِيِّ الشُّيرَازِيِّ وَ جَلَالِ الدِّينِ الرَّومِيِّ الْمَعْرُوفِ بِالْمَوْلَوِيِّ. و برخی از آنها بیت هایی آمیخته به عربی و فارسی

سروده اند که آنها را ملامع نامیده اند؛ بسیاری از شاعران ایرانی ملامعاتی دارند، از جمله حافظ شیرازی و جلال الدین رومی مشهور

به مولوی أَنْشَدَ: فعل - بَعْضٌ: فاعل " اسم ظاهر " - هُم: مضاف إليه - أٰبِيَاتًا: مفعول به - مَمْرُوجَةً: صفت (نعت) -

بِالْعَرَبِيَّةِ: جارّ و مجرور - سَمَّوْهَا بِالْمَلْمَعِ: جمله وصفیه (درس پنجم یازدهم انسانی) - سَمَّوْ: فعل و فاعله " و " بارز - هَا:

مفعول به - بِالْمَلْمَعِ: جارّ و مجرور - لِكَثْرَةِ: خبر مقدّم (شبه جمله) - مِنَ الشُّعْرَاءِ: جارّ و مجرور - الْإِيرَانِيِّينَ: صفت (نعت) -

مَلْمَعَاتٌ: مبتدا مؤخّر - مِنْهُمْ: خبر مقدّم - حَافِظٌ: مبتدا مؤخّر - الشُّيرَازِيِّ: صفت - سَعْدِيِّ: معطوف - الشُّيرَازِيِّ: صفت -

جَلَالِ الدِّينِ: معطوف - الرَّومِيِّ: صفت - الْمَعْرُوفِ: صفت دوم - بِالْمَوْلَوِيِّ: جارّ و مجرور

أَنْشَدَ: فعل ماضٍ - لِلْغَائِبِ - ثلاثي مزيد بزيادة حرف واحد من باب إفعال - متعدّد - معلوم

سَمَّوْا: فعل ماضٍ - لِلْغَائِبِينَ - ثلاثي مزيد بزيادة حرف واحد من باب تفعيل - متعدّد - معلوم

مَلْمَعُ حَافِظِ الشُّيرَازِيِّ لِسَانِ الْغَيْبِ: ملامع حافظ شیرازی " لسان الغیب "

حافظ: مضاف إليه - الشُّيرَازِيِّ: صفت - الْغَيْبِ: مضاف إليه - لِسَانِ الْغَيْبِ (عطف بیان - خارج از اهداف)

از خون دل نوشتم نزدیک دوست نامه إِنِّي رَأَيْتُ دَهْرًا مِنْ هَجْرِكَ الْقِيَامَةَ من روزگار را از دوری تو قیامت (جهنم) یافتم.

إِنَّ: حرف مشبّه بالفعل - مَحْفَفٌ " إِنْ + نِ وَقَايَهُ " + ي: اسم إنّ - رَأَيْتُ: خبر بصورت جمله فعلیه " رَأَيْتُ: فعل و فاعله تُ بارز "

- دَهْرًا: مفعول به - مِنْ هَجْرِكَ: جارّ و مجرور - ك: مضاف إليه - الْقِيَامَةَ: مفعول به دوم (رَأَيْتُ: وجدتُ)

دارم من از فراقش در دیده صد علامت **لَيْسَتْ دُمُوعٌ عَيْنِي هَذِي لَنَا الْعَلَامَةُ؟** آیا این اشک های چشم من برای ما نشانه نیست؟
لیست: فعل ناقص - دموع: اسم لیست - عین: مضاف إليه - ی: مضاف إليه - هذی (هذه): صفت - لنا: جار و مجرور -
العلامة: خبر لیس (قواعد اسم و خبر لیس که از افعال ناقصة است، در درس ۷ یازدهم انسانی دنبال کنید)

هر چند کازمودم از وی نبود سودم **مَنْ جَرَّبَ الْمُجَرَّبَ حَلَّتْ بِهِ النَّدَامَةُ**

هر کس آزموده را بیازماید، پشیمانی بر او وارد می شود. (پشیمان می شود)

من: (ادات) اسم شرط در نقش مبتدا - جَرَّبَ: فعل شرط و فاعله هو مستتر - الْمُجَرَّبَ: مفعول به - حَلَّتْ: جواب شرط - به: جار و مجرور - النَّدَامَةُ (ضبط حرکات): فاعل "اسم ظاهر" - کل عبارت شرطی خبر برای مَنْ (قواعد درس ۳ یازدهم انسانی)
الْمُجَرَّبَ: اسم - مفرد - مذکر - معرّف بأل - مشتق و اسم مفعول من المصدر "تجرب" "

پرسیدم از طبیبی احوال دوست گفتا **فِي بُعْدِهَا عَذَابٌ فِي قُرْبِهَا السَّلَامَةُ** در دوری او عذاب و در نزدیکی او سلامتی است.
فِي بعد: خبر مقدم - ها: مضاف إليه - عَذَابٌ: مبتدا مؤخّر - فِي قرب: خبر مقدم - ها: مضاف إليه - السَّلَامَةُ: مبتدا مؤخّر

بُعد ≠ قُرب - عذاب (در معنای "مرض" مجازاً) ≠ السَّلَامَةُ

گفتم ملامت آید گر گرد دوست گردم **وَاللّٰهُ مَا رَأَيْنَا حُبًّا بِلَا مَلَامَةٍ** بخدا قسم عشقی بدون سرزنش ندیدیم.

والله: جار و مجرور - ما: حرف نفی - رَأَيْنَا: فعل و فاعله نا بارز - حُبًّا: مفعول به - بلا ملامة: جار و مجرور - واو قسم: حرف جر

حافظ چو طالب آمد جامی به جان شیرین **حَتَّى يَذُوقَ مِنْهُ كَأْسًا مِنَ الْكِرَامَةِ**

تا از آن جامی از کرامت بچشد. **حَتَّى**: حرف ناصب (التزامی ساز) - يَذُوقَ: فعل منصوب و فاعله هو مستتر - مِنْهُ: جار و مجرور - كَأْسًا: مفعول به - مِنَ الْكِرَامَةِ: جار و مجرور

كَأْسًا: اسم - مفرد - مؤنث معنوی - نكرة - معرب - جامد غیر مصدر - جمعه كُؤُوس

مُلِّمَعٌ سَعْدِيٌّ الشُّيرَازِيُّ

سَلِ الْمَصَائِعَ رَكْبًا تَهِيمٌ فِي الْفَلَوَاتِ تو قدر آب چه دانی که در کنار فراتی **سَلِ**: فعل امر (سأل: ماضی - يسأل: می پرسد)

{ اَهْمِيَّتِ { آب انبارها را از سوارانی بپرس که در بیابان ها تشنه و سرگردانند.

شبم به روی تو روزست و دیده ام به تو روشن **وَإِنْ هَجَرْتَ سِوَاءَ عَشِيَّتِي وَعَدَاتِي**

اگر دور شوی آغاز شبم و آغاز روزم یکی می شود. **إِنْ**: ادات (حرف شرط) - هَجَرْتَ: فعل شرط، فعل و فاعله تَ بارز - سِوَاءَ: خبر مقدم - عَشِيَّتِي: مبتدای مؤخّر - وَعَدَاتِي: معطوف

اگر چه دیر بماندم امید برنگرفتم **مَضَى الزَّمَانُ وَ قَلْبِي يَقُولُ إِنَّكَ آتِي**

زمان سپری شد و دلم می گوید قطعا تو در حال آمدنی. مَصَى: فعل و فاعله الزَّمانُ - قلب: مبتدا - «ی» مضاف الیه - یَقولُ: خبر از نوع جمله - (إِنَّ: حرف مشبه بالفعل - ك: اسم إِنَّ - آتی: خبر إِنَّ)

آتی: اسم - مفرد - مذکر - نكرة - اسم فاعل من المصدر إتيان

من آدمی به جمالت نه دیدم و نه شنیدم اگر گلی به حقیقت عَجین آب حیاتی مترادف عَجین: مَمزُوج

شبان تیره امیدم به صبح روی تو باشد وَقَدْ تَفَتَّشُ عَيْنُ الْحَيَاةِ فِي الظُّلُمَاتِ

و گاهی چشم زندگی در تاریکی ها جستجو می شود. قد برسر فعل مضارع به معنای گاهی می باشد - تَفَتَّشُ: فعل و

فاعله محذوف و نائب فاعله عَيْنُ - الْحَيَاةِ: مضاف الیه - فِي الظُّلُمَاتِ: جارومجرور

تَفَتَّشُ: فعل مضارع، للغائبه، مزيد ثلاثی من باب تفعیل بزيادة حرف واحد، متعدّد، مجهول

الظُّلُمَاتِ: اسم، جمع مونث سالم، معرفه بال نکته: أعضاء جفت بدن، مونث هستند. مانند: عَيْن، أُذُن، يد، رجل

فَكَمْ تُمَرَّرُ عَيْشِي وَ أَنْتَ حَامِلٌ شَهْدٍ جواب تلخ بدیع است از آن دهان نباتی

پس چقدر زندگی مرا تلخ می کنی حال آن که تو حامل شهد (عسل) هستی.

تُمَرَّرُ: فعل و فاعله أنت مستتر - عَيْشِي: مفعول به - «ي»: مضاف الیه - أَنْتَ: مبتدا - حَامِلٌ: خبر - شَهْدٍ: مضاف الیه

تُمَرَّرُ: فعل، مضارع، مزيد ثلاثی من باب تفعیل بزيادة حرف واحد، متعدّد، معلوم

نه پنج روزه ی عمرست عشق روی تو ما را وَجَدْتَ رَائِحَةَ الْوُدِّ إِنْ شَمَمْتَ رُفَاتِي

اگر خاک قبرم (استخوان پوسیده ام) را ببویی، بوی عشق را می یابی.

وجدت: فعل و فاعله "ت" بارز (جواب شرط - به ضرورت شعری مقدّم شده است) - رائحة: مفعول به (جمعه روائح) - الْوُدِّ

: مضاف الیه (= الحبّ، العشق) - إن: حرف شرط - شممت: فعل شرط و فاعله "ت" بارز - رُفَاتِ: مفعول به - ي: مضاف الیه

رُفَاتِ: اسم - مفرد - مذکر - معرّف بالإضافة (نُقِلَ رِفَاتُ الْعَالِمِ إِلَى وَطْنِهِ وَ دُفِنَ.)

وصفتُ كُلَّ مَلِيحٍ كَمَا تُحِبُّ وَ تَرْضَى محامد تو چه گویم که ماورای صفاتی

هر با نمکی را آن گونه که دوست داری و می پسندی وصف کردم. گرچه در برخی منابع "یحِبُّ و یرضی" وارد شده که منطقی تر

به نظر می رسد: هر بانمکی را آن گونه که دوست می داشت و می پسندید وصف کردم.

وصفتُ: فعل و فاعله "ت" بارز - كُلِّ: مفعول به - مَلِيحٍ: مضاف الیه - ك: حرف جرّ - ما: مصدرية (جهت اطلاع) - تُحِبُّ: فعل و

فاعله أنت مستتر - تَرْضَى: فعل و فاعله أنت مستتر

أخاف منك و أرجو و أستغيثُ و أدنو که هم کمند بلایی و هم کلید نجاتی أستغيثُ: أستعینُ - أدنو: أقترَب - أقربُ

از تو می ترسم و امید دارم و یاری می جویم و نزدیک می شوم. **أخافُ** : فعل و فاعله أنا مستتر - منک: جار و مجرور - أرجو : فعل و فاعله أنا مستتر - أستغيث : فعل و فاعله أنا مستتر - أدنو: فعل و فاعله أنا مستتر

أستغيث: فعل مضارع - للمتکلم وحده - مزيد ثلاثي بزيادة ثلاثة حروف من باب استفعال - متعدّد - معلوم

زچشم دوست فتادم به کامه ی دل دشمن **أحبتني هَجروني كما تشاء عُداتي**

دوستانم مرا ترک کردند همانطور که دشمنانم می خواهند. **أحبة**: مبتدا (مفرده حبيب) - ي: مضاف إليه - هجروا: خبر " فعل و فاعله واو بارز " - ن : وقایه - ي: مفعول به (هجروني = ترکوني) - ك: حرف جرّ - ما: مصدرية (جهت اطلاع) - تشاء : فعل (= تُريد ، تطلبُ) - عُداة: فاعل (مفرده عادي " عادٍ ") - ي: مضاف إليه

عُداة: اسم - جمع تكسير (مفرده عادٍ : مذکر - اسم فاعل) - معرّف بالإضافة

فراقنامه ی سعدی عجب که در تو نگیرد **وَإِنْ شَكَّوتُ إِلَى الطَّيْرِ نُحْنِ فِي الوُكُناتِ**

و اگر به پرنندگان گلایه کنم در آشیانه ها شیون و زاری کنند. **إِنْ**: حرف شرط - شكوتُ: فعل شرط و فاعله " تُ " بارز - إلى الطَّيْرِ : جارّ و مجرور - نُحْنُ: جواب شرط و فاعله " ن " بارز - فِي الوُكُناتِ : جارّ و مجرور

الطَّيْرِ: اسمُ جمع ، مفرد ، (این واژه برای مفرد و جمع استفاده شده است.) ، مذکر ، معرّف بآل

الطَّيْرِ در اینجا در مفهوم جمع به کار رفته و به همین علّت فعل " نُحْنُ " جمع مؤنث آمده است.

<p>قُرب : نزدیکی كأس : جام ، لیوان مُجَرَّب (اسم مفعول) : آزموده مَحامِد : ستایش ها «مفرد: مَحْمِدة» مَرَّرَ: تلخ کرد؛ تَمَرَّرَ: تلخ میکنی (مَرَّرَ، يَمَرَّرُ) مَصانِع : انبارهای آب در بیابان (معنای امروزی: کارخانه ها) مَلِیح : با نمک ممزوج : در هم آمیخته = مَخْلوط نُحْنُ : شیون کردند (نَاحَ، يَنوحُ) وُدّ : عشق و دوستی ≠ عداوة وَصَفّ : وصف کرد ، وَصَفّتُ : وصف کردم (وَصَفّ ، يَصِفُ) وُكُنات : لانه ها «مفرد: وُكْنَة» هَجَرَ : جدایی گزید ، جدا شد ؛ هَجَرَت : جدا شدی ، رها ساختی (هَجَرَ، يَهْجُرُ)</p>	<p>رُفات : استخوان پوسیده رَكَب : کاروان شتر یا اسب سواران سأل : پرس = أسألُ (سألَ، يسألُ) شاء : خواست؛ تَشَاء : می خواهد (شاءَ ، يَشَاءُ) ؛ شاءَ = آزادَ ، طَلَبَ شَكَّوتُ : گلایه کردم (شكا، يَشكو) « إِنْ شَكَّوتُ: اگر گلایه کنم » شَمّ: بویید، شَمَمَت : بوییدی (شَمَّ، يَشُمُّ) « إِنْ شَمَمَت: اگر بویی » شَهْد : عسل عُداة : دشمنان «مفرد: عادي، عادٍ» = عَدُوٌّ ≠ صديق عَجین : خمیر عَشِيّة : شامگاه، آغاز شب عَداة : صبحگاه، آغاز روز فَلوات : بیابان ها «مفرد: فلاة» قَد تَفَتَّش : گاهی جست و جو می شود</p>	<p>آتی : آینده، درحال آمدن أحبة : یاران «مفرد: حبيب» إِسْتَعات : کمک خواست (إِسْتَعاتَ ، يَسْتَعِثُ إسْتَعِثَ) بَدِيع : نو (برای نخستین بار) بُعْد : دوری ≠ قُرب تَهيم : تشنه و سرگردان می شود (هام، يهيمُ) جَرَّب : آزمایش کرد (مضارع: يُجَرِّبُ) حَلّ : فرود آمد، حل کرد (حَلَّ، يَحِلُّ) ذاق : چشید حَتّى يَذوق : تا بچشد (ذاق، يذوقُ) دنا: نزدیک شد؛ أدنو: نزدیک می شوم (يَدنو) رَجا : امید داشت؛ أرجو : امید دارم (رَجَا، يَرْجوُ) رَضى : راضی شد ؛ تَرَضى : خشنود می شوی ؛ (رَضِيَ، يَرْضى)</p>
---	--	---

عَيْنَ الصَّحِيحِ وَالْخَطَأِ حَسَبَ نَصِّ الدَّرْسِ.

خطأ

۱- لَيْسَ لِحَافِظٍ وَ سَعْدِيٍّ مُلَمَّعَاتٍ جَمِيلَةً.

صحیح

۲- يَرَى حَافِظُ الدَّهْرِ مِنْ هَجْرِ حَبِيبِهِ كَالْقِيَامَةِ.

خطأ

۳- يَرَى حَافِظٌ فِي بَعْدِ حَبِيبِهِ رَاحَةً وَ فِي قُرْبِهِ عَذَابًا.

صحیح

۴- يَرَى سَعْدِيٌّ اللَّيْلَ وَ النَّهَارَ سَوَاءً مِنْ هَجْرِ حَبِيبِهِ.

خطأ

۵- قَالَ سَعْدِيٌّ: « مَضَى الزَّمَانُ وَ قَلْبِي يَقُولُ إِنَّكَ لَا تَأْتِي . »

إِعْلَمُوا - إِسْمُ الْفَاعِلِ وَ إِسْمُ الْمَفْعُولِ وَ اسْمُ الْمُبَالِغَةِ

در دستور زبان فارسی به اسم فاعل، صفت فاعلی و به اسم مفعول، صفت مفعولی می گویند.

اسم فاعل به معنای «انجام دهنده یا دارنده حالت» و اسم مفعول به معنای «انجام شده» است.

اسم فاعل و اسم مفعول دو گروهند:

گروه اول (ثلاثی مجرد) بر وزن «فاعل» و «مفعول» هستند که در پایه نهم با وزن آنها آشنا شده بودید.

ماضی	اسم فاعل	صفت فاعلی	اسم مفعول	صفت مفعولی
صَنَعَ	صَانِعٍ	سازنده	مَصْنُوعٍ	ساخته شده
خَلَقَ	خَالِقٍ	آفریننده	مَخْلُوقٍ	آفریده شده
عَبَدَ	عَابِدٍ	پرستنده	مَعْبُودٍ	پرستیده شده
ذَهَبَ	ذَاهِبٍ	رونده	_____	_____

توجه: از فعل های لازم، اسم مفعول ساخته نمی شود. اکنون با گروه دوم (ثلاثی مزید) آشنا شوید.

مضارع	اسم فاعل	صفت فاعلی	اسم مفعول	صفت مفعولی
يُشَاهِدُ	مُشَاهِدٍ	بیننده	مُشَاهَدٍ	دیده شده
يُقَلِّدُ	مُقَلِّدٍ	تقلید کننده	مُقَلَّدٍ	تقلید شده
يُرْسِلُ	مُرْسِلٍ	فرستنده	مُرْسَلٍ	فرستاده شده
يَنْتَظِرُ	مُنْتَظِرٍ	انتظار کِشنده	مُنْتَظَرٍ	مورد انتظار
يَتَعَلَّمُ	مُتَعَلِّمٍ	یاد گیرنده	مُتَعَلَّمٍ	یاد گرفته شده
يَسْتَخْرِجُ	مُسْتَخْرِجٍ	بیرون آورنده	مُسْتَخْرَجٍ	بیرون آورده شده
يَتَهَاجِمُ	مُتَهَاجِمٍ	حمله کننده	_____	_____
يَنْكَسِرُ	مُنْكَسِرٍ	شکننده	_____	_____

با دقت در دو جدول داده شده فرق اسم فاعل و اسم مفعول را بیابید.

بررسی درس هشتم عربی دهم مشترک - حسن اسدی «قزوین» و زینب کسمائی «تهران» - تلگرام @asha0 اتساین آشنا صفر

گروه اول: از فعل های ثلاثی مجرد (فعل هایی بود که سوم شخص مفرد ماضی آنها سه حرف بود) گرفته شده و اسم فاعل و مفعولشان بر وزن فاعل و مفعول است.

گروه دوم: از فعل های ثلاثی مزید (فعل هایی است که سوم شخص مفرد ماضی آنها بیشتر از سه حرف بود) گرفته شده و اسم فاعل و مفعولشان با حرف « م » شروع می شود. و در اسم فاعل حرف ماقبل آخرشان کسره و در اسم مفعول فتحه دارد. (اسم فاعل : مُ ... - ... (،) اسم مفعول : مُ ... - ...)

اخْتَبِرْ نَفْسَكَ؛ تَرْجِمِ الْكَلِمَاتِ التَّالِيَةَ وَ الدَّعَاءَ، ثُمَّ عَيِّنِ اسْمَ الْفَاعِلِ وَ اسْمَ الْمَفْعُولِ.

الکلمة	التَّرْجُمَة	اسم الفاعل	اسم المفعول
يُعَلِّمُ : یاد می دهد	مُعَلِّم	یاد داده شده	✓
يَعْلَمُ : می داند	عَالِم	دانا	✓
اِقْتَرَحَ : پیشنهاد کرد	مُقْتَرِح	پیشنهاد کننده	✓
يُجَهِّزُ : آماده می کند	مُجَهِّز	آماده شده	✓
يَضْرِبُ : می زند	مَضْرُوب	زده شده	✓
يَتَعَلَّمُ : یاد می گیرد	مُتَعَلِّم	یادگیرنده	✓

یا صَانِعَ كُلِّ مَصْنُوعٍ یا خَالِقِ كُلِّ مَخْلُوقٍ یا رَازِقٍ كُلِّ مَرْزُوقٍ یا مَالِكِ كُلِّ مَمْلُوكٍ. من دعاء الجوشن الكبير

ای سازنده ی هر ساخته شده ای ای آفریننده ی هر آفریده شده ای ای روزی دهنده ی هر روزی داده شده ای ای مالک هر مملوکی

اسم فاعل: صَانِع - خَالِق - رَازِق - مالک اسم مفعول : مَصْنُوع - مَخْلُوق - مَرْزُوق - مَمْلُوك

اسم مبالغه

اسم مبالغه بر بسیاری صفت یا انجام کار دلالت دارد و دو وزن مهم آن «فَعَّال» و «فَعَّالَة» است؛ مثال:

صَبَّار : بسیار بُردبار - عَفَّار : بسیار آمرزنده - كَذَّاب : بسیار دروغگو - رَزَّاق : بسیار روزی دهنده - خَلَّاق : بسیار آفریننده - عَلامَة : بسیار دانا - فَهَامَة : بسیار فهمیده - أَمَّارَة : بسیار امر کننده - لَوَّامَة : بسیار سرزنش کننده

گاهی وزن «فَعَّال» بر شغل یا ابزار دلالت می کند؛ مانند: حَبَّاز "نانوا" - حَدَّاد "آهنگر" - جَوَّال "تلفن همراه" - بَرَّاد "یخچال" - كَشَّاف "چراغ قوه"

گاهی نیز وزن «فَعَّالَة» بر ابزار، وسیله یا دستگاه دلالت می کند؛ مثال: فَتَّاحَة "در بازکن" - نَظَّارَة "عینک" - سَيَّارَة "خودرو" - جَرَّارَة "تراکتور" - ثَلَّاجَة "یخچال فریزر"

اخْتَبِرْ نَفْسَكَ: تَرْجِمِ التَّرَاكِيبَ التَّالِيَةَ.

﴿ أَمَارَةٌ بِالسَّوَاءِ ﴾ : بسیار امر کننده به بدی	﴿ عَلَامُ الْغُيُوبِ ﴾ : بسیار دانای غیب ها
﴿ أَلْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ﴾ : بسیار آفریننده دانا	﴿ هُوَ كَذَّابٌ ﴾ : او بسیار دروغگو است
﴿ حَمَالَةَ الْحَطَبِ ﴾ : حمل کننده هیزم	الطَّيَّارُ الْإِيرَانِيُّ: خلبان ایرانی
﴿ لِكُلِّ صَبَّارٍ ﴾ : برای هر بسیار بردباری	الْهَاتِفُ الْجَوَّالُ: تلفن همراه
رَسَامُ الصُّوْرِ: نقاش تصویرها	فَتَّاحَةُ الرَّجَاجَةِ: در باز کن بطری
	الزَّجَاجَةُ: شیشه

حواژ - (شِراءُ شَرِيحَةِ الْهَاتِفِ الْجَوَّالِ): خریدن سیم کارت تلفن همراه

الزَّائِرَةُ: زیارت کننده (مونث): جمعه الزائرات	مُوظَّفُ الْإِتِّصَالَاتِ: کارمند مخابرات
الزَّائِرَةُ: اسم فاعل	مُوظَّفٌ: اسم مفعول از مصدر توظيف
رَجَاءٌ، أُعْطِنِي شَرِيحَةَ الْجَوَّالِ لَطْفًا، سِيمِ كَارْتِ تَلْفَنِ هَمْرَاهُ بَهْ مِنْ بَدِهِ. أُعْطِنِي: فعل و فاعله أَنْتَ مُسْتَتِرٌ، نُونُ وَقَايَةٍ، ي: مفعول شَرِيحَةَ: مفعول دوم - الْجَوَّالِ: مضاف اليه الْجَوَّالِ: اسم مبالغة	تَفَضَّلِي، وَ هَلْ تُرِيدِينَ بِطَاقَةَ الشَّحْنِ؟ بفرما، و آيا كارت شارژ مي خواهي؟ تَفَضَّلِي: فعل و فاعله ضمير «ي» بارز - تُرِيدِينَ: فعل و فاعله ضمير «ي» بارز - بِطَاقَةَ: مفعول به - الشَّحْنِ: مضاف اليه
نَعَمْ؛ مِنْ فَضْلِكَ أُعْطِنِي بِطَاقَةً بِمَبْلَغِ خَمْسَةِ وَعِشْرِينَ رِيَالًا. بله؛ لطفاً كارت به مبلغ بيست و پنج ريال به من بده.	تَسْتَطِيعِينَ أَنْ تَشْحَنِي رَصِيدَ جَوَّالِكَ عَبْرَ الْإِنْتَرْنِتِ. مي تواني كه حساب (اعتبار) تلفن همراهت را از طريق اينترنت شارژ كني. تَسْتَطِيعِينَ: فعل و فاعله «ي» بارز - تَشْحَنِي: فعل و فاعله «ي» بارز - رَصِيدَ: مفعول به - جَوَّالِ: مضاف اليه - كَ: مضاف اليه
تَشْتَرِي الزَّائِرَةَ شَرِيحَةَ الْجَوَّالِ وَ بِطَاقَةَ الشَّحْنِ وَ تَضَعُ شَرِيحَةَ فِي جَوَّالِهَا وَ تُرِيدُ أَنْ تَتَّصِلَ وَ لَكِنْ لَا يَعْمَلُ الشَّحْنُ، فَتَذْهَبُ عِنْدَ مُوظَّفِ الْإِتِّصَالَاتِ وَ تَقُولُ لَهُ: زيارت كننده (مونث) سيم كارت تلفن همراه و كارت شارژ مي خرد و سيم كارت را در تلفن همراهش قرار مي دهد و مي خواهد كه تماس بگيرد اما شارژ كارنمي كند، پس نزد كارمند مخابرات مي رود و به او مي گويد:	تَشْتَرِي: فعل و فاعله الزَّائِرَةُ - شَرِيحَةَ: مفعول - الْجَوَّالِ: مضاف اليه - تَضَعُ: فعل و فاعله هي مستتر - شَرِيحَةَ: مفعول - فِي جَوَّالِ: جارٌّ و مجرور - ها: مضاف اليه - تُرِيدُ: فعل و فاعله هي مستتر - لَا يَعْمَلُ: فعل و فاعله الشَّحْنُ
عَفْوًا فِي بِطَاقَةِ الشَّحْنِ إِشْكَالًا. ببخش در كارت شارژ اشكالي است. فِي بِطَاقَةَ: خبر مقدم (جهت اطلاع) الشَّحْنِ: مضاف اليه - إِشْكَالًا: مبتدأ	أُعْطِنِي الْبِطَاقَةَ مِنْ فَضْلِكَ. كارت را لطفاً به من بده. سَامِحِينِي؛ أَنْتَ عَلَيَّ الْحَقُّ. أَبَدِّلْ لَكَ الْبِطَاقَةَ.
مرا ببخش، حق باتوست. كارت را براي عوض مي كنم سَامِحِينِي: فعل و فاعله ضمير «ي» بارز - أَنْتَ: مبتدأ عَلَيَّ الْحَقُّ: خبر از نوع جارٌّ و مجرور. أَبَدِّلْ: فعل و فاعله أَنَا مُسْتَتِرٌ، لَكَ: جارٌّ و مجرور - الْبِطَاقَةَ: مفعول به	أَبَدِّلْ: فعل مضارع - متكلم وحده - مزيد ثلاثي بزيادة حرفٍ من باب تفعيل - متعدى - معلوم

التَّمارین - التمرین الأول - عَيِّنِ الْجُمْلَةَ الصَّحِيحَةَ وَ غَيِّرِ الصَّحِيحَةَ حَسَبَ الْحَقِيقَةِ.

- ۱- الكَأْسُ زُجَاجَةٌ يُشْرَبُ مِنْهَا الْمَاءُ أَوْ الشَّايُ أَوْ الْقَهْوَةُ. صحیح
- ۲- يُمَكِّنُ شِرَاءَ الشَّرِيحَةِ مِنْ إِدَارَةِ الْإِتِّصَالَاتِ. صحیح
- ۳- الرَّاسِبُ هُوَ الَّذِي مَا نَجَحَ فِي الْإِمْتِحَانَاتِ. صحیح
- ۴- عُصُونُ الْأَشْجَارِ فِي الرَّبِيعِ بَدِيعَةٌ جَمِيلَةٌ. صحیح
- ۵- يُصَنَعُ الْخُبْزُ مِنَ الْعَجِينِ. صحیح

التَّمرینُ الثَّانِي: ضَعُ فِي الْفَرَاغِ كَلِمَةً مُنَاسِبَةً مِنَ الْكَلِمَاتِ التَّالِيَةِ. « كَلِمَتَانِ زَائِدَتَانِ »

الْفَلَوَاتِ / بُعِدِ / وَدُّ / مَصَانِعِ / بَدَّلَ / فَتَشَّ / اللَّيْلِ / يَرْضَى

- ۱- أَلْعَدَاةُ بِدَايَةَ النَّهَارِ وَ الْعَشِيَّةُ بِدَايَةَ اللَّيْلِ.
- ۲- رَأَيْنَا الشَّاطِئَ عَنْ بُعِدِ عَنَّا الطَّرِيقِ.
- ۳- رَجَاءٌ بَدَلٌ هَذَا الْقَمِيصِ؛ لِأَنَّهُ قَصِيرٌ.
- ۴- فِي الْفَلَوَاتِ لَا تَعِيشُ نَبَاتَاتٌ كَثِيرَةٌ.
- ۵- الشَّرْطِيُّ فَتَشَّ حَقَائِبَ الْمُسَافِرِينَ.
- ۶- أَخِي قَانِعٌ، يَرْضَى بِطَعَامٍ قَلِيلٍ.

التمرین الثالث- تَرَجِّمِ التَّرَاكِيِبَ التَّالِيَةَ، ثُمَّ عَيِّنِ اسْمَ الْفَاعِلِ وَ اسْمَ الْمَفْعُولِ وَ اسْمَ الْمُبَالَغَةِ.

- يا عَلَّامَ الْغُيُوبِ: ای بسیار دانای غیبها
- يا سَتَّارَ الْغُيُوبِ: ای بسیار پوشاننده عیبها
- يا غَفَّارَ الذُّنُوبِ: ای بسیار آمرزنده گناهان
- يا رَافِعَ الدَّرَجَاتِ: ای بالا برنده مرتبه ها
- يا سَامِعَ الدُّعَاءِ: ای شنونده دعا
- يا غَافِرَ الْخَطَايَا: ای بخشنده گناهان (اشتباه ها)
- يا سَاتِرَ كُلِّ مَعْيُوبٍ: ای پوشاننده هر معیوبی
- يا مَنْ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ: ای کسی که نیکوکاران را دوست می دارد
- يا خَيْرَ حَامِدٍ وَ مَحْمُودٍ: ای بهترین ستایش کننده و ستایش شده

يا مَنْ بَأْتُهُ مَفْتُوحٌ لِلطَّالِبِينَ: ای کسی که درش برای درخواست کنندگان باز شده

التَّمرینُ الرَّابِعُ: ضَعُ فِي الدَّائِرَةِ الْعَدَدَ الْمُنَاسِبَ: «كَلِمَةٌ وَاحِدَةٌ زَائِدَةٌ.»

- ۱- الرَّكْبُ ○ اِبْتِعَادُ الصَّدِيقِ عَنِ صَدِيقِهِ أَوْ الرَّوْحِ عَنِ زَوْجَتِهِ ۴
- ۲- الْكِرَامَةُ ○ هُوَ الَّذِي لَهُ حَرَكَاتٌ جَمِيلَةٌ وَ كَلَامٌ جَمِيلٌ. ۶
- ۳- الْوَكْرُ ○ زِينَةٌ مِنَ الذَّهَبِ أَوْ الْفِضَّةِ فِي يَدِ الْمَرْأَةِ. ۵
- ۴- الْهَجْرُ ○ شَرَفٌ وَ عَظَمَةٌ وَ عِزَّةٌ النَّفْسِ. ۲
- ۵- السَّوَارُ ○ بَيْتُ الطُّيُورِ. ۳
- ۶- الْمَلِيحُ

الْتَّمْرَيْنِ الْخَامِسُ: تَرْجِمِ الْأَحَادِيثَ ثُمَّ عَيِّنِ الْمَطْلُوبَ مِنْكَ.

۱- مَنْ قَالَ أَنَا عَالِمٌ فَهُوَ جَاهِلٌ. رسول الله (ص) هر که بگوید من دانا هستم، نادان است. (اسم فاعل)

أنا: مبتدأ - عالم: خبر - هو: مبتدأ - جاهل: خبر
عالم و جاهل: اسم فاعل

۲- سَيِّدُ الْقَوْمِ خَادِمُهُمْ فِي السَّفَرِ. رسول الله (ص) بزرگ گروه درسفر خدمتگزارشان است. (جاء و مجرور)

سَيِّدٌ: مبتدأ - القوم: مضاف اليه - خادم: خبر - هم: مضاف اليه - في السفر: جار و مجرور
خادم: اسم فاعل

۳- عَالِمٌ يُنْتَفَعُ بِعِلْمِهِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ عَابِدٍ. رسول الله (ص) (الفعل المجهول و المضاف إليه)

دانشمندی که از علمش سودبره شود بهتر از هزار عبادت کننده است. عالم: مبتدأ - يُنْتَفَعُ: فعل مجهول و فاعله محذوف -

يعلم: جار و مجرور - ه: مضاف اليه - خير: خبر - من ألف: جار و مجرور - عابد: مضاف اليه

۴- الْجَلِيسُ الصَّالِحُ خَيْرٌ مِنَ الْوَحْدَةِ، وَالْوَحْدَةُ خَيْرٌ مِنَ جَلِيسِ السَّوِّءِ. رسول الله (ص) (المبتدأ و الخبر)

همنشین خوب از تنهایی و تنهایی از همنشین بد بهتر است. الجلیس: مبتدأ - الصالح: صفت (نعت) - خير: خبر - من الوحدۃ:

جار و مجرور - الوحدۃ: مبتدأ - خير: خبر - من جلیس: جار و مجرور - السوء: مضاف اليه

۵- كَاتِمُ الْعِلْمِ، يَلْعَنُهُ كُلُّ شَيْءٍ حَتَّى الْحَوْتُ فِي الْبَحْرِ، وَالطَّيْرُ فِي السَّمَاءِ. رسول الله (ص) (اسم الفاعل و الجار و المجرور)

پوشاننده دانش، هرچیزی او را نفرین می کند حتی ماهی در دریا و پرنده در آسمان.

کاتم: مبتدأ - العلم: مضاف اليه - يلعنه: فعل و فاعله كل، ه: مفعول به - شيء: مضاف إليه - حتى: حرف عطف (جهت اطلاع) - الحوت: معطوف

- في البحر: جار و مجرور - الطير: معطوف - في السماء: جار و مجرور
کاتم: اسم فاعل

تَرْجِمِ الْآيَاتِ وَ الْأَحَادِيثَ ثُمَّ عَيِّنِ الْمَحَلَّ الْإِعْرَابِيَّ لِلْكَلِمَاتِ الْمُتَوْنَةِ.

۱. ﴿ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ ﴾ النمل: ۶۵

کسی در آسمان ها و زمین جز خداوند غیب را نمی داند. من: فاعل - الغیب: مفعول به

۲. السُّكُوتُ ذَهَبٌ وَ الْكَلَامُ فِضَّةٌ. رسول الله (ص) سکوت طلا و سخن گفتن نقره است.

السُّكُوتُ: مبتدأ - ذهب: خبر - الكلام: مبتدأ - فضة: خبر

۳. الْكُتُبُ بَسَاتِينُ الْعُلَمَاءِ. رسول الله (ص) کتابها باغ های دانشمندان هستند.

الْكُتُبُ: مبتدأ - بساتین: خبر - العلماء: مضاف اليه.

۴. ثَمَرَةُ الْعَقْلِ مُدَارَاةُ النَّاسِ. أمير المؤمنين علي (ع) نتیجه ی عقل مدارا کردن با مردم است.

ثَمَرَةٌ: مبتدأ - العقل: مضاف اليه - مداراة: خبر - الناس: مضاف اليه.

۵. زَكَاةُ الْعِلْمِ نَشْرُهُ. أمير المؤمنين علي (ع) زکات دانش گسترش آن است.

زَكَاةٌ: مبتدأ - العلم: مضاف اليه - نشر: خبر - ه: مضاف اليه.

✽ أنوارُ القرآن ✽

کَمَلُ الْفَرَاقَاتِ فِي التَّرْجُمَةِ الْفَارْسِيَّةِ. مِنْ صِفَاتِ الْمُؤْمِنِينَ : الْمُؤْمِنِينَ : اسم فاعل

۱. ﴿ وَ الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ ﴾ و کسانی که از گناهان بزرگ و کارهای زشت

اجتناب می ورزند ، و هنگامی که **خشمگین بشوند** ، می بخشایند ؛

يَجْتَنِبُونَ : فعل و فاعله « واو » بارز - كَبَائِرَ : مفعول به - الْإِثْمِ : مضاف الیه - هُمْ : مبتدأ - يَغْفِرُونَ : خبر جمله فعلیه

يَجْتَنِبُونَ : فعل مضارع ، للغائبين - مزيد ثلاثي بزيادة حرفين من باب افتعال - متعدي - معلوم

۲. ﴿ وَ الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ ﴾ و کسانی که (خواسته) **پروردگارشان** را برآوردند و **نماز** برپا داشتند؛

اسْتَجَابُوا : فعل و فاعله ضمير «واو» بارز - لِرَبِّ - جار ومجرور - هُمْ : مضاف الیه - أَقَامُوا : فعل و فاعله ضمير «واو» بارز - الصَّلَاةَ : مفعول به

۳. ﴿ وَ أَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ ﴾ و در **کارشان** میان آنها مشورت هست ؛

أمر: مبتدأ - هُمْ : مضاف الیه - شُورَى : خبر - بَيْنَ : قيد - هُمْ : مضاف الیه

۴. ﴿ وَ مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴾ و از آنچه به **آنها** روزی دادیم انفاق می کنند؛

مِمَّا : جار و مجرور - رَزَقْنَا : فعل و فاعله ضمير «نا» بارز - هُمْ : مفعول به

يُنفِقُونَ : فعل مضارع ، للغائبين ، مزيد ثلاثي بزيادة حرف من باب إفعال - متعدي - معلوم

۵. ﴿ وَ الَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ ﴾ و **کسانیکه** هرگاه به آنان ستم شود، یاری می جویند؛

أَصَابَ : فعل و فاعله الْبَغْيُ ، هُمْ : مفعول به - هُمْ : مبتدأ - يَنْتَصِرُونَ : خبر جمله فعلیه

۶. ﴿ وَ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِثْلُهَا ﴾ و سزای بدی، بدی **مثل** آن است ؛

جَزَاءُ : مبتدأ - سَيِّئَةٌ : مضاف الیه - سَيِّئَةٌ : خبر مفرد (اسم) - مِثْلُ : مضاف الیه - هَا : مضاف الیه

۷. ﴿ فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ ﴾ پس **هرکسی** درگذرد و اصلاح کند ، پاداش او بر (عهده ی) خداست ؛

أَجْرُ : مبتدأ - هـ : مضاف الیه - عَلَى اللَّهِ : خبر جار و مجرور

۸. ﴿ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴾ زیرا او ستمگران را **دوست نمی دارد** . الظَّالِمِينَ : مفعول به

تست های درس هشتم عربی دهم در کنکور ۹۸ و ۹۹ و ۱۴۰۰ - حسن اسدی @asha0

۱- عَيْن الصَّحِيح في المفهوم: اختصاصی معارف داخل ۹۸

(۱) إِنِّي رَأَيْتُ دَهْرًا مِنْ هَجْرِكَ الْقِيَامَةَ = ابتعادك جعل الدّنيا جهنّم!

(۲) ليست دموع عيني هذي لنا العلامة = لا أبكي فهذا الأمر لنا علامة!

(۳) من جرّب المجرّب حلّت به التّدامة = التجربة تُسبّب التّدامة!

(۴) و اللّٰهُ ما رأينا حبًّا بلا ملامة = اللّٰهُ لا يرى حبًّا لم يكن فيه عتاب الكثيرين!

۲- عَيْن غير المناسب للمفهوم: اختصاصی انسانی خارج کشور ۹۸

(۱) «جمال المرء فصاحة لسانه»: زبان در دهان ای خردمند چیست

(۲) «الوحدة خير من جليس السوء»: دوستی با مردم دانا نکوست

(۳) «إضاعة الفرصة غصة»: بودم جوان که گفتم مرا پیر اوستاد فرصت غنیمت است نباید ز دست داد!

(۴) «ما قسم اللّٰهُ للعباد شيئًا أفضل من العقل»: خرد برهمه نیکوئیها سر است تو چیزی مدان کز خرد برتر است!

۳- عَيْن المناسب للمفهوم التّالي: «لا يعرف قيمة النّعم إلّا من حلّت به المصيبة!»: اختصاصی انسانی داخل ۹۸

(۱) و اللّٰهُ ما رأينا حبًّا بلا ملامة! (۲) سل المصانع ركبًا تهيم في الفلوات!

(۳) فكم تُمرّر عيشي و أنت حاملُ شهد! (۴) و قد تفتّش عينُ الحياة في الظّلمات!

۴- عَيْن الخطأ في ضبط حركات الكلمات: ترکیبی ریاضی ۹۸

(۱) عَلَيْكُمْ بِمَكَارِمِ الْأَخْلَاقِ فَإِنَّ رَبِّي بَعَثَنِي بِهَا! (۲) اللَّهُمَّ انْفَعْنِي بِمَا عَلَّمْتَنِي و عَلَّمْنِي مَا يَنْفَعُنِي!

(۳) كُنْ صَادِقًا مَعَ نَفْسِكَ و مَعَ الْآخِرِينَ فِي الْحَيَاةِ! (۴) اِتَّصَلَ بِصَدِيقِهِ مُصَلِّحَ السَّيَّارَاتِ لِكَيْ يُصَلِّحَ سَيَّارَتَهُمْ!

۵- عَيْن ما يدلّ على أنّ المبتدأ يقوم بالعمل كثيرًا: اختصاصی انسانی خارج کشور ۹۸

(۱) ذلك خليق كريم! (۲) ذلك مخلوق عظيم! (۳) هو الخلاق العليم! (۴) هو الخالق البصير!

۶- عَيْن الخبر المقدّم: عربی دهم چاپ ۹۵ ص ۹۱ / اختصاصی انسانی خارج کشور ۹۸

(۱) في العفو شيءٌ لا تجده في الانتقام! (۲) في بعض الأوقات نجاحك في الإنفاق لا في البخل!

(۳) في قِيمنا الدینیة الرّزق الكثير في الإنفاق لا في البخل! (۴) في رأي العقلاء الإجابة قبل أن تسمع من أخلاق الجهال!

۷- عین ما لیس فيه اسم مبالغة: ریاضی و تجربی خارج کشور ۹۹

- (۱) الكذاب كالحقار يقع في حُفرته يومًا!
(۲) هذا العلامة كأنه مصباح في الأرض!
(۳) يا أيتها النفس اللّوامة أرشديني إلى الحسنات!
(۴) الرّوّار هم الذين يُصلّون ليشاهدوا الله في قلوبهم!

۸- عین اسم الفاعل يكون خبرًا: عمومی انسانی داخل ۹۹

- (۱) بعد مدّة قليلة أصبحت هذه الأشجار المثمرة جميلة!
(۲) إنّ المشاكل لا تستطيع أن تهزم الإنسان المتوكّل على الله!
(۳) التلاميذ الذين يعملون بواجباتهم قادرون على أداء جميع أعمالهم!
(۴) كان جماعة من المسافرين يُشاهدون المناظر الجميلة من داخل القطارا!

۹- عین الخطأ في ضبط حركات الحروف: ریاضی و تجربی خارج ۹۹

- (۱) أتقى الناس من قال الحق في ما له و ما عليه!
(۲) العنّب البرازيليّ شجرة تختلّف عن باقي أشجار العالم!
(۳) الدّلافين تُساعد الإنسان على اكتشاف أماكن تجمع الأسماك!
(۴) لكثير من الشعراء الإبرائيتين ملامعات، منهم حافظ الشيرازي!

۱۰- عین الخطأ في ضبط حركات الحروف: عمومی انسانی ۹۹

- (۱) أكبر الحمق الإغراق في المدح و الذم!
(۲) لا يستطيع الكذاب أن يخفي كذبه أو ينكره!
(۳) الطّلاب المؤدّبون محترمون عند المعلمين!
(۴) الصّديق من كان ناهيًا عن الظلم و العدوان!

۱۱- « لا يرضى أخي أن يسبّ من سخّطه، و بحلمه يرضي الله »: عمومی انسانی ۱۴۰۰

- (۱) برادرم را دشنام دادن به کسی که او را خشمگین کرده خشنود نمی کند، و بردباریش خدا را راضی می نماید.
(۲) برادرم را دشنام دادن کسی که او را عصبانی کرده راضی نمی کند، و خداوند از بردباریش راضی می شود.
(۳) برادرم رضایت نمی دهد که دشنام دهد به کسی که او را عصبانی کرده، و خداوند از بردباریش خشنود می گردد.
(۴) برادرم راضی نمی شود به کسی که او را خشمگین کرده است دشنام دهد، و با بردباریش خدا را خشنود می سازد.

۱۲- عین الخطأ في الإعراب و التحليل الصرفي لكلمة «الطالب»: «فإنّ المصاعب التي تقع في سبيل الطالب» ریاضی ۱۴۰۰

- (۱) مفرد مذکر - اسم فاعل (فعله: طلب) - معرّف بأل / مضاف إليه للمضاف « سبيل »
(۲) اسم - مفرد مذکر - اسم فاعل (فعله: طلب، و مصدره: مطالبة) / مضاف إليه
(۳) مفرد مذکر - اسم فاعل (فعله «طلب» بدون حرف زائد) - معرّف بأل
(۴) اسم - مفرد - اسم فاعل (من فعل «طلب» و اسم مفعوله: مطلوب)

۱۳- عین الخطأ في الإعراب و التحليل الصرفي لكلمة «المتنوعة»: هنر ۱۴۰۰

«ويجري تمرينُ خلايا الدماغ (سلول های مخ) من خلال القيام بالاختبارات العقلية المتنوعة»

(۱) اسم - مفرد مؤنث - معرّف بأل / صفة و موصوفها « الاختبارات »

(۲) مفرد مؤنث - اسم فاعل (حروفه الأصلية «ن و ع») - معرّف بأل

(۳) اسم - مفرد مؤنث - اسم فاعل (فعله: « تنوّع » و مصدره: « تنوّع » على وزن تفعّل)

(۴) مفرد مؤنث - اسم فاعل (مصدر فعله: « تنويع » على وزن تفعيل) / صفة للموصوف « الاختبارات »

۱۴- عین الخطأ في الإعراب و التحليل الصرفي لكلمة «مجموعة»: رياضی خارج ۱۴۰۰

«فإنّ الإنسان عندما يشعر بأنّه جليسُ مجموعة من الأصدقاء»

(۱) مفرد مؤنث - نكرة - مضاف إليه (۲) مفرد مؤنث - اسم مفعول (فعله: جمع)

(۳) اسم - مفرد مؤنث - معرفة - مضاف إليه (۴) اسم - اسم مفعول (من فعل «جمع»)

۱۵- عین الخطأ في الإعراب و التحليل الصرفي لكلمة «المنبعثة»: عمومی انسانی خارج ۱۴۰۰

«إنّ الحرارة المنبعثة من الشمس تُصيّر الماء بخاراً»

(۱) اسم - مفرد مؤنث - اسم فاعل - معرّف بأل - معرب / منصوب بالتبعية للموصوف

(۲) اسم - مفرد مؤنث - اسم فاعل (مصدر فعله: انبعث) / خبر « إنّ » المشبهة بالفعل و مرفوع

(۳) اسم فاعل (مصدر فعله: انبعث، من باب انفعال) - معرف بال / صفة للموصوف « الحرارة »

(۴) مفرد مؤنث - اسم فاعل (حروفه الأصلية « بعث ») / صفة و منصوب بالتبعية للموصوف « الحرارة »

کلید سؤالات

سوال	جواب	سوال	جواب	سوال	جواب	سوال	جواب	سوال	جواب
۱	۱	۴	۴	۷	۴	۱۰	۳	۱۳	۴
۲	۲	۵	۳	۸	۳	۱۱	۴	۱۴	۳
۳	۲	۶	۱	۹	۴	۱۲	۲	۱۵	۲